

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2024

682/2024

Valtiovarainministeriön asetus

vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista määrätäessä verotusarvoa vuodelta 2024

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 30 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 812/2013:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Vesivoimalaitoksen, jonka kosken putouskorkeus on vähintään kolme metriä ja jonka teho on vähintään 500 kilowattia, ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon seuraavat voimalaitosrakenteiden hankinnasta johtuneet välittömät menot:

- 1) koneasema siihen sisältyvine patoineen;
- 2) ylä- ja alakanavarakenteet ja muut koneaseman ulkopuoliset vesitiet;
- 3) voimalaitosta varten tehdyt perkaukset ja pengerrykset;
- 4) voimalaitosta palvelevat padot;
- 5) kytkinkenttärakenteet;
- 6) voimalaitoksen käyttöä ja ylläpitoa varten tarvittavat tiet ja sillat;
- 7) lämpö-, vesi-, ilmastointi- ja sähköasennukset;
- 8) voimalaitoksen tarvitsemat erilliset kaapeli- ja putkikanavat;
- 9) tontin kaivu-, paalutus-, louhinta-, tasointi- ja pintarakennustyöt.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon myös laitoksen työmaan käyttö- ja yhteiskustannukset, rakennuttajan kustannukset ja rakennusaikaiset korot.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan vesivoimalaitosta välittömästi palvelevat rakennukset ja laitteet, joita eivät ole ainakaan kalanviljelylaitokset, toimisto-, varasto-, korjaamo- tai asuinrakennukset, turbiinit, generaattorit, patoluukut, nosturit, automaatiolaitteet säätöä ja käyttöä varten eivätkä uittolaitteet, muunto- ja kytkinlaitteet eivätkä muut sähkön tuotantoa palvelevat koneet ja laitteet.

Muiden kuin tässä asetuksessa tarkoitettujen rakennusten jälleenhankinta-arvosta säädetään erikseen.

2 §

Jälleenhankinta-arvo

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo lasketaan siten, että muutos 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden alkuperäisiin hankintakustannuksiin ja muihin kustannuksiin perustuvaan viimeksi vahvistettuun arvoon verrattuna vastaa rakennuskustannusindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden kesäkuusta verovuoden kesäkuuhun. Jälleenhankinta-arvo on 75 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta. Rakennuskustannusten oletetaan syntyvän tasaisesti rakentamisen aikana.

3 §

Keskimääräisten rakennuskustannusten mukainen jälleenhankinta-arvo

Jos vesivoimalaitoksen alkuperäisistä rakennuskustannuksista ei ole luotettavaa selvitystä, vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo määritetään 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden rakennuskustannusten summana 4–8 §:ssä mainittuja keskimääräisiä arvoja ja taulukoita käyttäen. Jälleenhankinta-arvo on 75 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta.

2 luku

Rakennuskustannusten keskimääräiset arvot

4 §

Tontin pintarakennustyöt

Vesivoimalaitosalueen tontin pintarakennustöiden pinta-alana pidetään vesivoimalaitoksen maa-alueen pinta-alaa.

Tontin pintarakennustöiden yksikköhinta on 3,867 euroa/m².

5 §

Kaivuumassat

Kanavien kaivuumassat määritetään kanavan pituuden ja poikkileikkauksen perusteella. Kaivuumassojen yksikköhinta on 15,58 euroa/m³ ktr, jos kaivu on vedestä, ja 12,87 euroa/m³ ktr, jos kaivu on kuivatyönä, sekä 92,48 euroa/m³ ktr, jos kysymyksessä on louhintaa.

6 §

Vedenjuoksutusputket

Vesivoimalaitoksen ulkopuolella sijaitsevien vedenjuoksutusputkien yksikkökustannukset ovat:

ø (m)	euro/jm
1,0	606,21
1,5	909,19
2,0	1 212,48
2,5	1 515,78
3,0	1 818,66
3,5	2 121,65

682/2024

4,0	2 424,91
4,5	2 727,87
5,0	3 031,11

Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

7 §

Padot ja tukimuurit

Patojen ja tukimuurien yksikköhinta on 609,97 euroa/m³, jos pato on betonia, ja 25,55 euroa/m³, jos pato on maata tai louhetta.

8 §

Koneasemat

Koneaseman rakennuskustannus lasketaan koneaseman tilavuuden perusteella. Jos koneaseman tilavuutta ei voida luotettavasti määrittellä, määrityspäätteenä käytetään voimalaitoksen tehoa.

Koneaseman tilavuus lasketaan koneaseman ulkomitoin. Yläpuolisten tilojen lisäksi tilavuuteen lasketaan myös vesitiet.

Koneasemarakennusten, joissa on pysty akselinen turbiini tai teho on enemmän kuin 8 MW, rakennuskustannukset lasketaan seuraavasti:

m ³	euro
1 000	6 077 269,97
10 000	9 218 892,83
50 000	23 181 660,72
100 000	40 635 120,77
200 000	72 307 167,81

Koneasemarakennusten, joissa on vaakaa akselinen turbiini tai teho on 8 MW tai vähemmän, rakennuskustannukset lasketaan seuraavasti:

m ³	euro
1 000	1 060 167,06
5 000	2 813 447,19
10 000	5 005 045,87
50 000	22 537 839,67

Jos koneasema on tehdas tai muun sellaisen hallin osa, rakennuskustannukset lasketaan vesivoimalaitoksen tehon avulla seuraavasti:

Teho (MW)	euro
0,5	1 041 277,78
1,0	1 369 244,83
2,0	1 697 608,65
3,0	2 681 112,64
4,0	3 337 046,67
5,0	3 992 980,68
6,0	4 648 914,45
7,0	5 304 848,24

8,0	5 960 856,61
9,0	11 344 775,74
10,0	11 729 402,24
15,0	13 652 537,66
20,0	15 561 070,84
25,0	17 498 808,52
50,0	27 114 484,32
100,0	46 345 836,80
150,0	65 577 188,72

Edellä 3–5 momentissa säädetyssä kustannuslaskelmassa väliarvot lasketaan suhteellisesti.

9 §

Muu vesivoimalaitos

Jos vesivoimalaitos on sellainen, ettei siihen voida soveltaa 2–8 §:ssä olevia jälleenhankinta-arvon laskentamenetelmiä, tällaisen vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvona pidetään 75 prosenttia vastaavanlaisen vesivoimalaitoksen rakennuskustannuksista.

3 luku

Voimaantulo

10 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

Asetusta sovelletaan määrittäessä vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden verotusarvoa vuodelta 2024.

Helsingissä 29.11.2024

Valtiovarainministeri Riikka Purra

Erityisasiantuntija Esa-Pekka Saari